

عنوان مقاله:

حریم خصوصی از دیدگاه فقه امامیه (مبنتی بر آیات و روایات)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم قضایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

داود افسری - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد شهر قدس، تهران، شهر قدس بلوار سردار شهید کلهر

خلاصه مقاله:

حریم خصوصی از بارزترین حقوق هر فرد می باشد که در بردارنده کرامت انسانی و باعث ارتقای حس آرامش روحی و روانی آحاد جامعه می باشد. حق طبیعی هریک از شهروندان انتظار احترام به حریم شخصی توسط سایرین و ارکان حکومتی باشد. در حقوق اسلامی نیز این مقوله به دفعات مورد حمایت قرار گرفته است که از آن جمله می توان به آیات ۲۷ و ۲۸ سوره نور و ۱۱ و ۱۲ سوره حجرات اشاره نمود. همچنین ادله بسیاری همچون حرمت افشا اثر، حرمت سخن چینی، حرمت تصرف در مال دیگری و ... در اثبات حریم خصوصی در فقه وجود دارد اما مضامین و ملاک این احکام نمی توانند حریم خصوصیا اثبات نمایند. پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی در صدد است تا با واکاوی آیات مبارک قرآن کریم همچنین کتباسلامی، دیدگاه فقه امامیه را پیرامون حریم خصوصی بررسی نماید. یافته های پژوهش حاضر حاکی از آن است که حریم خصوصی در حقوق اسلام بویژه نظرات و احکام فقهای امامیه کاملاً محترم شمرده شده و بواسطه جایگاه شناخته شده ی فقه و اخلاق در وضع قوانین جمهوری اسلامی ایران، قانونگذار با آسودگی خاطر امکان نگاه تحول گرایانه به قوانین و آیین نامه هایحریم خصوصی را دارا می باشد.

کلمات کلیدی:

حریم خصوصی، فقه امامیه، حقوق اسلام، حقوق شهروندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1196054>

